

Dosarul nr. 2r-905/18

Prima instanță: Curtea de Apel Chișinău (jud. V. Cotorobai)

DECIZIE

19 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Galina Stratulat

examinând recursul declarat de Stork International GmbH, reprezentat de avocatul Denis Lefter

în cauza civilă la cererea Stork International GmbH, reprezentat de avocatul Denis Lefter cu privire la recunoașterea și încuviințarea executării silite pe teritoriul Republicii Moldova a hotărârii arbitrale străine

împotriva încheierii din 17 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă cererea reprezentantului Stork International GmbH, avocatul Denis Lefter cu privire la recunoașterea și încuviințarea executării silite pe teritoriul Republicii Moldova a hotărârii arbitrale străine

constată:

La 17 aprilie 2018, Stork International GmbH, reprezentată de avocatul Denis Lefter a depus cerere cu privire la recunoașterea și încuviințarea executării silite pe teritoriul Republicii Moldova a hotărârii arbitrale străine.

În motivarea cererii a invocat că la 6 noiembrie 2017, tribunalul arbitral, legal și valid constituit conform Regulilor de arbitraj ale Institutului de Arbitraj de pe lângă Camera de Comerț a orașului Stockholm (Suedia), a pronunțat hotărârea arbitrală finală nr. SCC V (2017/010) (Eng Final Award), prin care a dispus încasarea din contul SRL „Atai” în beneficiul Stork International GmbH a sumei de 10977,12 de dolari SUA cu titlu de preț pentru bunurile livrate și a dobânzii de întârziere din 9 noiembrie 2014 în mărime de 9,2 % peste rata de refinanțare publicată de Banca Națională a Austriei, 7484,40 de dolari SUA cu titlu de preț pentru bunurile livrate și a dobânzii de întârziere din 9 noiembrie 2014 în mărime de 9,2 % peste rata de refinanțare publicată de Banca Națională a Austriei, 18656,88 de dolari SUA cu titlu de preț pentru bunurile livrate și a dobânzii de întârziere din 28 decembrie 2014 în mărime de 9,2 % peste rata de refinanțare publicată de Banca Națională a Austriei, 9231,10 de euro cu titlu de onorariu și

cheltuieli de arbitru, 3376 de euro cu titlu de taxa administrativă a Institutului de Arbitraj și 6757 de euro cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și alte cheltuieli ale Stork International GmbH suportate în legătură cu arbitrajul.

A precizat că hotărârea arbitrală este finală și obligatorie atât pentru Stork International GmbH, cât și pentru debitorul SRL „Atai” începând cu data emiterii acesteia - 6 noiembrie 2017.

Hotărârea arbitrală a fost pronunțată în Suedia și conform lex arbitri suedez, prin urmare, în sensul legii Republicii Moldova este străină, la fel, atât Suedia cât și Republica Moldova sunt parte ale Convenției privind recunoașterea și executarea sentințelor arbitrale străine, prin urmare, hotărârea arbitrală este pasibilă recunoașterii și încuviințării executării în Republica Moldova.

A relatat că la 18 septembrie 2014, între Stork International GmbH în calitate de vânzător și SRL „Atai” în calitate de cumpărător a fost încheiat contractul de vânzare – cumpărare nr. 02-09/2014 privind vânzarea și livrarea de către SRL „Atai” a bunurilor – produse chimice percloretile.

La 31 octombrie 2014, între Stork International GmbH în calitate de vânzător și SRL „Atai” în calitate de cumpărător a fost încheiat contractul de vânzare – cumpărare nr. 03-10/2014 privind vânzarea și livrarea de către SRL „Atai” a bunurilor – produse chimice percloretile.

Pe motiv că debitorul SRL „Atai” a refuzat să achite plățile în legătură cu contractele menționate, Stork International GmbH a obținut hotărârea arbitrală.

Având în vedere prevederile art. 475¹ alin. (3) CPC, a indicat că la cererea de recunoaștere și executare a hotărârii arbitrale a anexat originalul hotărârii arbitrale, apostilat în modul convenit și copiile legalizate de pe convențiile arbitrale.

A remarcat că până în prezent debitorul nu a plătit vreo careva sumă din sumele adjudecată.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. III și IV din Convenția pentru recunoașterea și executarea sentințelor arbitrale străine, art. 38 din Legea cu privire la arbitrajul comercial internațional, art. 475 alin. (1) lit. a), alin. (2), (3) lit. a), 475¹ CPC.

A solicitat admiterea cererii, recunoașterea integrală și încuviințarea integrală a executării silite a hotărârii arbitrale finale nr. SCC V (2017/010) (Eng Final Award) din 6 noiembrie 2017, emisă de tribunalul arbitral (compus dint-un arbitru unic – Fredrik Ringquist) constituit conform regulilor de arbitraj ale Institutului de Arbitraj de pe lângă Camera de Comerț a orașului Stockholm (Suedia), în acest sens, dispunerea achitării de către debitorul SRL „Atai” în folosul Stork International GmbH a sumelor adjudecate, precum și încasarea din contul debitorului SRL „Atai” a cheltuielilor de judecată compuse din suma de 200 SEK (coroane suedeze) cu titlu de cheltuieli de apostilare a hotărârii arbitrale, 34000 de lei cu titlu de asistență juridică, 33415,96 de lei cu titlu de taxă de stat, 3300 de lei cu titlu de cheltuieli pentru serviciile traducătorului și 445 de lei cu titlu de cheltuieli notariale.

Pin încheierea din 17 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea reprezentantului Stork International GmbH, avocatul Denis Lefter cu privire la recunoașterea și încuviințarea executării silite pe teritoriul Republicii

Moldova a hotărârii arbitrale străine emise la 6 noiembrie 2017 de tribunalul arbitral al Institutului de Arbitraj de pe lângă Camera de Comerț a orașului Stockholm, Suedia, la cererea Stork International GmbH împotriva SRL „Atai” cu privire la încasarea datoriei și a plăților aferente, ca fiind nefondată.

La 31 octombrie 2018, Stork International GmbH, reprezentată de avocatul Denis Lefter a declarat recurs împotriva încheierii din 17 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a încheierii recurate și emiterea unei decizii cu privire la recunoașterea integrală și încuviințarea integrală a executării silite a hotărârii Arbitrale Finale nr. SCC V (2017/010) (Eng Final Award) din 6 noiembrie 2017, emisă de tribunalul arbitral (compus dint-un arbitru unic – Fredrik Ringquist) constituit conform regulilor de arbitraj ale Institutului de Arbitraj de pe lângă Camera de Comerț a orașului Stockholm (Suedia), cu achitarea în beneficiul Stork International GmbH a tuturor sumelor solicitate potrivit cererii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu încheierea recurată, considerând-o nefondată și pasibilă de casare integrală.

A remarcat că urmează a fi apreciate drept abuzive și ilegale constatările primei instanțe, precum că Stork International GmbH nu a combătut motivele invocate de către reprezentantul intimitei în referință.

Având în vedere prevederile Convenției pentru recunoașterea și executarea sentințelor arbitrale străine, a menționat că prima instanță în mod eronat a aplicat prevederile legislației, atribuind sarcina probațiunii Stork International GmbH.

A obiectat că prima instanță, prin aprecierea probelor pe care nu le-a administrat, contrar prevederilor din Convenți, s-a expus asupra fondului pricinii și concomitent a neglijat recomandările instanței superioare, expuse în pct. 43 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 9 din 9 decembrie 2013.

Cu referire la prevederile art. 75 alin. (2), (3) CPC, a accentuat că referința intimitei a fost depusă de o persoană neîmpuțernicită, or, conform Extrasului din Registrul de stat al persoanelor juridice nr. 7471 din 15 mai 2018, în calitate de administrator al SRL „Atai” figurează Anatolie Grosu, iar mandatul nr. MA1157177 din 25 iunie 2018, eliberat avocatului Radu-Ștefan Patrașanu, este semnat de către Alexei Curchi.

Prin urmare, prima instanță, fără să cunoască funcția sau calitatea de serviciu a lui Alexei Curchi, fără a verifica actele de constituire ale SRL „Atai”, a acceptat participarea avocatului Radu-Ștefan Patrașanu în baza mandatului nr. MA1157177 din 25 iunie 2018 în cadrul ședințelor de judecată, dar și actele de procedură efectuate de către acesta.

A obiectat că Stork International GmbH nu a fost citată legal despre ședința de judecată din 17 octombrie 2018.

În conformitate cu art. 425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 31 octombrie 2018 împotriva încheierii din 17 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău în termenul legal.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului în raport cu temeiurile recursului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis cu casarea încheierii Curții de Apel Chișinău și restituirea cauzei spre rejudecare din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 427 lit. b) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial încheierea, restituind spre rejudecare problema soluționată prin încheierea casată.

Din materialele cauzei se constată că la 17 aprilie 2018, Stork International GmbH, reprezentată de avocatul Denis Lefter a depus cerere cu privire la recunoașterea și încuviințarea executării silite pe teritoriul Republicii Moldova a hotărârii arbitrale străine (f. d. 1-9).

Este cert și faptul că prin încheierea din 17 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea reprezentantului Stork International GmbH, avocatul Denis Lefter cu privire la recunoașterea și încuviințarea executării silite pe teritoriul Republicii Moldova a hotărârii arbitrale străine emise la 6 noiembrie 2017 de tribunalul arbitral al Institutului de Arbitraj de pe lângă Camera de Comerț a orașului Stockholm, Suedia, la cererea Stork International GmbH împotriva SRL „Atai” cu privire la încasarea datoriei și a plăților aferente, ca fiind nefondată (f. d. 174-177).

În conformitate cu dispozițiile 475 CPC care reglementează recunoașterea și executarea hotărârii arbitrale străine, o hotărâre arbitrală este considerată ca fiind străină dacă:

a) este pronunțată pe teritoriul unui stat străin; sau

b) este emisă pe teritoriul Republicii Moldova, dar legea aplicată procedurii arbitrale este a unui stat străin.

(2) Poate fi recunoscută și executată în Republica Moldova o hotărâre arbitrală străină emisă, în conformitate cu o convenție arbitrală, pe teritoriul unui stat străin care este parte la Convenția privind recunoașterea și executarea sentințelor arbitrale străine, adoptată la New York la 10 iunie 1958, precum și o hotărâre arbitrală străină ale cărei recunoaștere și executare sunt reglementate fie prin tratatul internațional la care Republica Moldova este parte, fie în baza principiului reciprocității în ceea ce privește efectele hotărârii arbitrale străine.

(3) Partea care invocă o hotărâre arbitrală străină poate solicita:

a) recunoașterea și executarea silită a hotărârii arbitrale străine; sau

b) doar recunoașterea hotărârii arbitrale străine pentru a invoca autoritatea de lucru judecat, fără a avea dreptul de executare ulterioară a hotărârii recunoscute.

Potrivit art. 475³ alin. (1) lit. a) CPC, după ascultarea explicațiilor părților și examinarea probelor prezentate de acestea, instanța judecătorească emite o încheiere integrală cu privire la recunoașterea și încuviințarea executării silite a

hotărârii arbitrale străine sau cu privire la refuzul de a încuviința executarea silită a hotărârii arbitrale străine.

În același timp, se vor menționa și prevederile art. 476 CPC care reglementează refuzul de a recunoaște și de a executa hotărârea arbitrală străină, unde la alin. (1) lit. b), ca temei de refuz de a recunoaște și de a executa hotărârea arbitrală străină în Republica Moldova este menționat că, partea împotriva căreia este emisă hotărârea nu a fost informată în modul corespunzător cu privire la desemnarea arbitrilor sau cu privire la procedura arbitrală ori, din alte motive, nu a putut să își prezinte mijloacele sale de apărare.

Se va nota că prima instanță, ca temei de respingere a cererii depusă de către Stork International GmbH, reprezentată de avocatul Denis Lefter, a reținut anume faptul că SRL „Atai” nu a fost informată în modul corespunzător cu privire la desemnarea arbitrilor și procedura arbitrală, și din aceste motive nu a putut să prezinte mijloacele sale de apărare în arbitraj.

Instanța de recurs relevă, însă, că prima instanță neîntemeiat a constatat că debitorul SRL „Atai” nu a fost informat cu privire la examinarea prezentului litigiu, inclusiv despre desemnarea arbitrilor și procedura arbitrală.

În susținerea opiniei enunțate se va reține că la 2 februarie 2017, Stork International GmbH a depus o cerere de arbitraj, conform Regulamentului Institutului de Arbitraj de pe lângă Camera de Comerț din Stockholm, prin care a solicitat încasarea de la SRL „Atai” a plăților facturilor datorate.

Se mai constată cu certitudine că, după depunerea cererii de arbitraj de către Stork International GmbH, Camera de Comerț din Stockholm a informat la 6 februarie 2017, SRL „Atai” prin scrisoare la adresele poștală și cea de e-mail atai@mdl.net și [office@ataigroup.com.](mailto:office@ataigroup.com), indicate în cererea arbitrală, despre inițierea procedurii arbitrale în privința acesteia, totodată anexând și cererea de arbitraj a reclamantului.

Recețiunea de către SRL „Atai” a scrisorii la adresele electronice menționate se confirmă prin faptul că la 20 februarie 2017 Victor Rusu, care s-a prezentat ca avocat al SRL „Atai”, a remis în adresa Camerei de Comerț din Stockholm o cerere prin care a solicitat acordarea unui termen suplimentar pentru depunerea referinței la cererea arbitrală.

Or, după cum a fost deja menționat, actele pricinii atestă indubitabil că informația cu privire la inițierea procedurii arbitrale de către Stork International GmbH împreună cu cererea de arbitraj a reclamantului a fost expediată anume la adresa electronică și e-mailul indicate ce aparțin SRL „Atai” atai@mdl.net și [office@ataigroup.com.](mailto:office@ataigroup.com) și nu a avocatului Victor Rusu, care nu ar avea o împuternicire în acest sens.

Relevanță importantă cazului are și faptul că la 11 iulie 2017 anume de pe adresa electronică [office@ataigroup.com.](mailto:office@ataigroup.com) a fost expediat în adresa Institutului de Arbitraj de pe lângă Camera de Comerț din Stockholm un răspuns, prin care SRL „Atai” informează tribunalul arbitral că nu recunoaște datoria față de Stork International GmbH și că, nu a primit nicio revindicare din partea acesteia cu privire la achitarea unei sume de bani.

În acest context se impune și precizarea că, Institutul de Arbitraj de pe lângă Camera de Comerț din Stockholm a solicitat și a primit o confirmare de primire Microsoft Outlook, prin care se atestă faptul că mesajele expediate de către tribunalul arbitral au ajuns cu succes la adresele electronice ale SRL „Atai” atai@mdl.net și office@ataigroup.com., fapt ce rezultă din hotărârea arbitrală străină, recunoașterea și încuviințarea executării silite a cărei se solicită la caz pe teritoriul Republicii Moldova.

Cele menționate mai sus, resping cu vehemență și susținerea intimatului SRL „Atai” precum că e-mailurile indicate de arbitrul unic al Institutului de Arbitraj de pe lângă Camera de Comerț din Stockholm, ca expediate în adresa societății, nu au fost recepționate, acestea la momentul examinării cauzei de către instanța de arbitraj nefiind active.

Mai cu seamă aceasta că, SRL „Atai” nu a negat apartenența adreselor electronice la care a fost expediată corespondența de către arbitrul unic, în dezacord invocând doar că acestea nu erau active, fără a fi prezentate, însă, probe pertinente în confirmarea acestor susțineri.

În concluzie, pentru toate considerentele reținute, se constată că soluția primei instanțe, prin care a fost respinsă cererea reprezentantului Stork International GmbH, în bază de mandat, avocatul Denis Lefter cu privire la recunoașterea și încuviințarea executării silite pe teritoriul Republicii Moldova a hotărârii arbitrale străine pentru motivul că debitorul SRL „Atai” nu a fost informat cu privire la examinarea prezentului litigiu, inclusiv despre desemnarea arbitrului și procedura arbitrală, este în contradicție cu circumstanțele cauzei, fapt ce indică la netemeinicia acesteia, fiind cert că SRL „Atai” a fost informată în modul corespunzător cu privire la desemnarea arbitrului și procedura arbitrală.

Astfel fiind, instanța de recurs relevă că încheierea primei instanțe a fost adoptată cu încălcarea normelor procedurale, fapt ce incontestabil indică la temeinicia recursului depus de Stork International GmbH, reprezentat de avocatul Denis Lefter și netemeinicia încheierii contestate cu recurs.

Distinct de aceste constatări, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul declarat de Stork International GmbH, reprezentat de avocatul Denis Lefter, de a casa încheierea din 17 octombrie 2018 și de a restitui cauza spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

În conformitate cu art. 427 lit. b) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul declarat de Stork International GmbH, reprezentat de avocatul Denis Lefter.

Se casează integral încheierea din 17 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea Stork International GmbH, reprezentat de avocatul Denis Lefter cu privire la recunoașterea și încuviințarea executării silite

pe teritoriul Republicii Moldova a hotărârii arbitrale străine, cu restituirea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Dumitru Mardari

Galina Stratulat